

Međusobno poticanje

Ključni stih: *“I pazimo jedni na druge da se potičemo na ljubav i dobra djela.”*
Hebrejima 10: 24

Izabrano pismo:
Hebrejima 10: 22-25

Obično se riječ „izazvati“ koristi za opisivanje poticanja na ljutnju ili zlobu. Međutim, u našem ključnom stihu apostol koristi ovu riječ za opisivanje poticanja na dobro, poticanja kršćanskog rasta u ljubavi i dobrim djelima. Drugi prijevod ove fraze je „motivirati jedni druge“.

Motiviranje jedni drugih na ljubav i dobročinstva, ili djela, pravi je cilj i svrha Gospodinovih sljedbenika kada se sastaju. Svima nam je potrebna pomoć i ohrabrenje koje dolazi iz zajedništva s onima slične dragocjene vjere. Apostol također naglašava da zajedništvo s braćom postaje sve važnije kako „vidimo da se bliži Dan“. Hebrejima 10: 25

Kako bismo se pravilno poticali na ljubav i dobra djela, apostol ističe da prvo moramo „misliti jedni na druge“. To implicira da trebamo razviti srdačnu suosjećajnost za druge, uzimajući u obzir njihove kušnje, poteškoće i slabosti. U ovom poticaju opisana je prekrasna duhovna ravnoteža da „potičemo jedni druge“ na ljubav i dobra djela. Ni ljubav ni revnost za dobra djela nisu neovisni jedno o drugome. Prava kršćanska ljubav ne može postojati osim ako se ne očituje u dobrim djelima. Niti mogu postojati djela koja se smatraju dobrima u

Gospodinovim očima osim ako nisu rezultat ili manifestacija istinske kršćanske ljubavi.

Dobra djela apostol Pavao drugdje opisuje kao „rad ljubavi“. (1. Solunjanima 1: 3). To pokazuje da istinska ljubav „radi“ ili djeluje. Takva ljubav nije samo ljubazna narav, bez ikakvih djela ljubavi, pod pretpostavkom da je dovoljna da bude ugodna Bogu. Ljubav koja bi trebala ispunjavati i kontrolirati naš kršćanski život je ljubav prema Bogu, ljubav koju posjeduje i koju je naš Nebeski Otac pokazao u svom stavu prema palom ljudskom rodu. Bog je toliko volio naš pali ljudski rod da je dao ono što ga je koštalo više od svega što je mogao dati, svog jedinorođenog i ljubljenog Sina, Isusa. (Ivan 3: 16). U Isusu imamo primjer savršenog spoja istinske ljubavi i dobrih djela. Naravno, ne možemo izvršiti sva djela koja je učinio naš Spasitelj, ali možemo se truditi razviti duh koji će nas potaknuti da učinimo sve što možemo.

Grčka riječ „*koinonia*“, prevedena u Novom zavjetu kao „*zajedništvo*“, znači „*partnerstvo*“. (Galaćanima 2: 9; Filipljanima 1: 5; 1. Ivanova 1: 6, 7). Kršćansko zajedništvo je više od pukog okupljanja radi rasprave o zajedničkim uvjerenjima. Želja za susretom jednih s drugima trebala bi biti potaknuta spoznajom da nas je Bog pozvao da budemo suradnici s njim u njegovom velikom planu za prosvjetljenje i spasenje grijehom prokletog svijeta čovječanstva. 2. Korinćanima 5: 17-21; 6: 1

Pavao ističe djelo u kojem smo pozvani sudjelovati, objašnjavajući: „Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ... i polažući u nas riječ pomirenja. Kristovi smo dakle poslanici.“ (2. Korinćanima 5: 19, 20). To znači da ćemo, ako budemo vjerni do smrti,

sudjelovati s Kristom, našom Glavom, u velikom djelu ponovnog pomirenja izgubljenog svijeta čovječanstva s Bogom. Ovo je zajedničko djelo u kojem je svaki sljedbenik Učitelja učesnik. „Potaknuti“ ili „motivirati“ jedni druge na vjernost u vezi s ovim ciljem trebao bi biti primarni cilj kada se sastanemo.